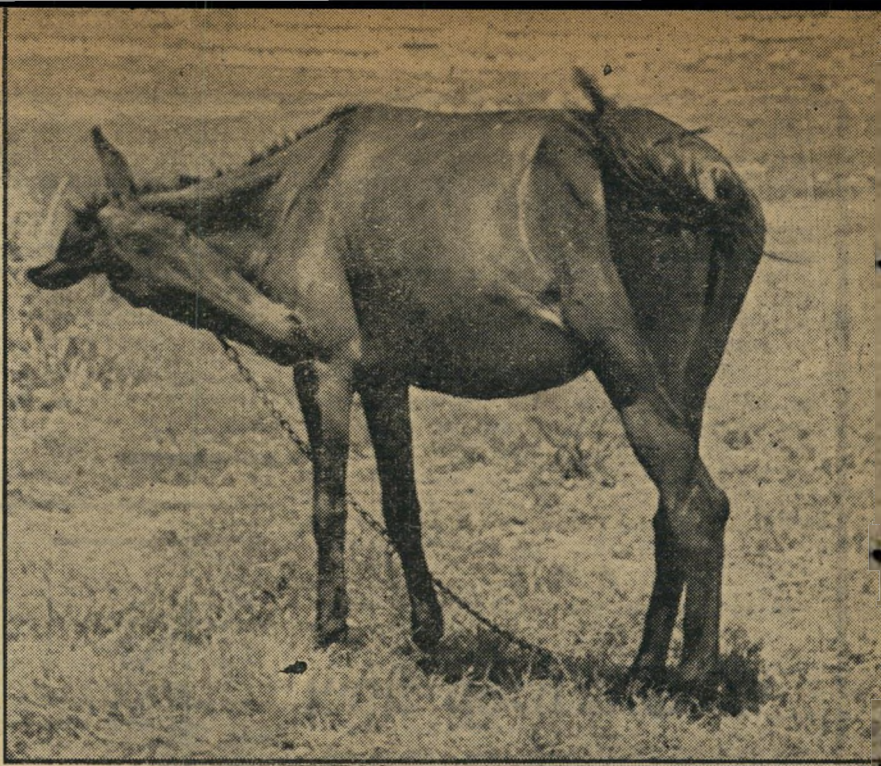

עריה בתו בת השנתיים של גבריאל שושי שיחקה בחצר אביה, כאשר נכנסה לשם פרדת שמואל. הפרדה גרמה נזק לצמחים שבחצר, בעטה בילדה, אביה הת' לונן על הדבר במסערה. וכשהופיע בעל הפרדה לבירור, פרצה קטטה שהתפתחה לתיגרת דמים.

זכר קרבנות הקרב על שער-הגיא נתגלו בפעם הראשונה עלידי עורך העולם הזה (1066) במאמרו „הקירקס בא“, בו גילה כי הובאו לשער הגיא שלדים כוזבים של מכוניות שמעולם לא השתתפו בקרבות לפריצת המצור על ירושלים. השבוע כתב ד"ר אריה ואגנר, במכתב למערכת הארץ: „... השלדים המונחים (שם כיום) מקורם במחנה צבאי לגרסתאות. השלדים הם ממ' כוניות צבאיות משוריינות, שלא היו בנמי צא בארץ באביב 1948“. ... **הממכה ממשיך להשתולל**. למרות שועדה מ' טעם משרד-החינוך החליטה במפורש ל' הכליל את ספרי חסמבה של יגאל מוסיגנון ברשימה השחורה של ספרים בלתי רצויים לילדים (העולם הזה 1068). הכליל השבוע מדור החינוך של הארץ שני ספרי חסמבה ברשימת ספרי הקריאה לילדים שהוא ממליץ עליהם.

מורת לפני אולם שלושת-רבעי ריק.

תזכיר להב ללא להבות

מה גרם לשריפה בשטח-המרעה ליד המשקים דביר ולהב? אחרי שהארץ קבע באופן פסקני כי השדות הוצתו בזדון על-ידי שני הקיבוצים, כדי להבריא את הבדור אים ולשלול מהם שטח-מרעה, קבע עורך העולם הזה (1078) באופן חד-משמעי כי האשמה זו כוזבת, וכי העלילה בוימה על-ידי חוגים הקרובים למימשל הצבאי כדי ללחום בהשפעת מפ"ם בין הבדואים. הארץ אמנם הוסיף לעמוד על טענתו בניגוד לדעת העולם הזה, אך השבוע פירסם העתון „הכחשה והתנצלות“, בה הביע צער על שהוטעה בפירסום זה „שאין בו אמת כלל וכלל“. ... **גניבת דעת** הקהל וחילול

פרדה זו, המסובבת את ראשה בשלווה, היתה הגורם הישיר למות שניים מבני כפר זכריה. הפרדה, השייכת ליחזקאל שמואל, חדרה לחצרו של גבריאל שושי, דבר שהעלה את חמתו, גרם למלחמה.

סיבת ההרג

הוליבודיים, מאלה שהצנוורה הישראלית רגיי לה בצדק לקצצם באכזריות. פרשת עבודתה של המשטרה בחקירת תיקו של חגיבי, לעזי מת זאת, יכולה — וחייבת — לשמש תומך רציני ביותר לחקירה מקיפה ועניינית על שיטות, פעולתו של מחוז המשטרה הגדול ביותר בישראל. „איך יתכן שהענף הפלילי של תל-אביב לא הצליח להניח את ידו על חגיבי בשנים האחרונות?“ לא הסתירו קצינים מקצועיים במחוזות משטרה אחרים את תמיהונם.

הרשעות קודמות. תיקו האישי של חגיבי במטה מחוז תל-אביב, וגליון הרשעות תיו הקודמות במחלקה לזיהוי פלילי במטה הארצי, הצדיקו תמיהות אלה. כי „השווד בתחתונים“, שהודה בשבועות האחרונים בכיוצו שלוש פעמים מיניים בילדות צעיר רות ובכיוצו שורה ארוכה של פשעים חמורים אחרים, הוא בעל ארבע הרשעות קודמות:

- התפרצות וגניבה במחתרת בשנת 1951, עליה נדון בבית-המשפט המחוזי ב' תל-אביב לשנתיים מבחן.
- שוטטות בשנת 1956.
- מעשה מגונה בשנת 1956.
- מעשה אונס בשנת 1957.

הרשעות אלה היו צריכות להיות ידועות גם לבלשי תל-אביב ולחקירים הפליליים של המשטרה. ואמנם, לא הכחישו אלה השבוע כי אחרי כל אחד ממעשי הפשע המיניים שבוצעו בשנתיים האחרונות היה חגיבי בין העצורים לחקירה. אלא שבכל פעם היה מצליח להוכיח אליבי לחוקרי, ששיח' ררוהו מיד.

גיוס למ.צ. תמיהה גדולה לא פחות עוררה גם העובדה שחגיבי גויס למשטרה הצבאית, למרות העובדה כי כמה חודשים קודם לגיוסו נדון והורשע באשמת ה' פרצות וגניבה במחתרת. במשטרה הצבאית, סיפר השבוע חגיבי לשופט השלום שהאריך את מעצרו, ביצע פשעים לא מעטים, שהגיעו לשיאם בתקופת מבצע סיני, בה השתולל חגיבי ללא מעצור. בין השאר הוא ירה בזקנה ערבית והרגה אחרי שאנס אותה באכזריות.

חגיבי נמצא עתה במעצר, עד שיווא לדין. אולם העובדות הפשוטות והיבשות דרשו, כי אם האחראים לכך שחגיבי לא נתפש עד ליום בו הסגיר את עצמו, חייבים לתת את הדין על רשלנותם ואי-עילולות המקצועית.

כל ישראל מותרות של מותרות

הקרב על נצרת יתפשט על שטח נוסף: במאמץ לכבוש חזרה את העיר מידי מק"י, תשיקע הממשלה 460 אלף ל"י במפעלי פיתוח מרהיבי-עין בעיר הערבית כולל מגרש ספורט ב-30 אלף ל"י. ... **300 פקידים** עסקים במדינה בחישוב מסימותרות. במפעלים גדולים מסיימים

הם יצאו להתנסם, נהרגו בקרב סביב ביתו של שושי. בתמונה נראות שתי הגופות במשאית של המשטרה, לפני מאות מבני עדתם שבאו להשתתף בהלווייתם בירושלים, לאחר שוך סערתם הנפשית.

הקרבנות מיכאל קיקוק ויעקב סיינא לא היו מעורבים אישית בקטטה בין שושי ושמואל. אולם האחרון היה בן חמולתם, ונראה היה להם כי כבוד החמולה נפגע.